

Ὡστε ἡ Ἑλλάς ἐδημιούργησε καὶ ἀξιωματικούς ἀμφι-
βίους.

Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἐφάνη κάλλιστα γνωρίζων τὰ γυμνά-
σια καὶ μάλιστα ἀνυπομονῶν διὰ τὸ φοβερὸν συζητητικὸν τὸ
ὁποῖον ἀνέπτυσσον ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Ἐταξε
μάλιστα δύο ἀνθυπασπιστάς ὡς δύο σταθερὰ σημεῖα, ἐν
μέσῳ τῶν ὁποίων νὰ γίνη ἡ διέλασις διὰ νὰ μὴ χάσουν τὰ
διάφορα τάγματα τὸν δρόμον των ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τῆς
συζητήσεως.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Σύνοψις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐφευρετοῦ Γρυπάρη ἐν τῇ
Πλατεῖᾳ Συντάγματος :

— Σφάξατέ με, σουβλίσατέ με, κρεμάσατέ με, παλου-
κώσατέ με, μαδήσατέ με, ἀλλὰ . . . ἐλεήσατέ με.

Δίδυμον τηλεγράφημα τοῦ κ. Δημάρχου μας πρὸς τὸ περὶ
Ἀθηνᾶς σταλὲν πρὸς τοὺς συναδέλφους του Παρισίων καὶ
Λονδίνου θὰ ἦτο τὸ ἐξῆς :

«Τώρα ὅτε ὁ κ. Βούβουλης καταγίνεται εἰς τὴν ἀποτορ-
πίλωσιν τῆς Ἑλλάδος, σταυρὸς ριφθεὶς εἰς τὴν Δεξαμενὴν
ἐβουθίσθη καὶ ἐπλεεν ὑποδρυγίως. Ὅταν δὲ ἀνελευσθῇ γράμ-
ματα φωτεινὰ ἐφάνησαν : **ἐν τούτῳ Νίκα.**»

Ὁ ἀναγινώσκων ἄρθρα ἀντιπολιτευόμενα ἐν τῷ Τηλε-
γράφῳ δύναται νὰ συντάξῃ κατὰ τὸν τύπον τοῦ Καζαρία
Κορομηλᾶ τὸ ἐξῆς προφητικόν :

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Κ. Δὲν μοῦ λέγεις, ἀδελφε, τί πρᾶγμα εἶναι ὁ φωνο-
γράφος ;

Γ. Ἑλληνικὰ δὲν ἠξεύρεις ; γράφει φωνάς.

Κ. Δὲν σὲ ἐρωτῶ τοῦτο, ἀλλὰ θέλω νὰ μάθω πῶς τὰς
γράφει καὶ ἔπειτα τὰς ὁμιλεῖ.

Γ. Ἐχεις τὸν φωνογραφοφῶνον.

Κ. Τίποτε δὲν μοῦ λέγεις ; γινώσκω τὸ ὄνομα καὶ δὲν
ἠξεύρω τὸ πρᾶγμα.

Γ. Ἴνα σοὶ ἐξηγήσω τὸν φωνογράφον, ἀπαιτῶ νὰ προ-
σέχης.

Κ. Λέγε καὶ μὴ σοὶ μέλει.

Γ. Κράτει ταύτην τὴν πυράγραν (τσιμπίδα) ἀπὸ τὸν
κρίκον της, κτύπα τὴν μὲ ἐν ξύλον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἀ-
κούεις κτύπον καὶ συγχρόνως βλέπεις τὴν πυράγραν νὰ
τρέμῃ, νὰ πάλληται, νὰ κτυπᾷ τὸν ἀέρα, νὰ πάλληται
τότε καὶ ὁ ἀήρ ὅλος, δηλαδὴ ὁ ἀπὸ τὴν πυράγραν ἕως εἰς
τὸ ὠτίον μας καὶ πλέον ἔσω ἕως εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ ὠτίου.
Ὡς φράττει μία μεμβράνα (τυμπανόφραγμα) λεπτή, πάλ-
λεται τότε ἐπίσης καὶ αὕτη καὶ τοὺς παλμούς τῆς μεμβρά-
νης αἰσθάνεται ἐν νεῦρον, τὸ ἀκουστικόν, ἐνδότετα κεκρυμ-

Παγετώδης καιρὸς. Χιόνες ἐπὶ τῶν ὁρέων ἰδίως. Τὰ πο-
λιτικά ἡρεμοῦσιν ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν, οὐχ' ἦττον συνεντευ-
ξεις τινες ἀνησυχοῦσι τοὺς μᾶλλον ὑπόπτους. Ναυάγια ἐν
τῇ Βαλτικῇ σπουδαῖα καὶ τρικυμία ἐν τῷ Ὀκεανῷ. Ὑπουρ-
γικὴ ἐφημερίς γράφει ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Καταιγὶς
ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

Ἡ θέσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κλονίζεται.
Τὰ κατ' αὐτοῦ ἄρθρα ἐν τῷ Τηλεγράφῳ γράφονται ἐκ συμ-
παιγνίας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως. Ἀναφέρεται
ὡς πιθανὸς διάδοχος ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι
ἐπὶ τῆς δευτέρας πολεμικῆς ὑπουργείας τοῦ κύρ Σωτήρη θὰ
φθάσωμεν πλέον ἕως εἰς τὸν Δομοκόν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαίνονται μεταφραστικὰ ἀρι-
στοურγήματα ἐν τῷ τύπῳ μας.

Πῶς νομίζετε ὅτι μεταφράσθῃ ὑπὸ τῆς «Πρωίας» τῆς 7
Ἰανουαρίου τὸ *dommages-intérêts* ;

— Ζημίαι καὶ διαφέροντα !

Εἰς δὲ τὴν «Ἐλευθερίαν» τοῦ κ. Σιβίνη εἶδομεν ὥραϊον
τυπογραφικὸν λάθος :

Σιβινική κυβέρνησις ἀντὶ σινική !!

Ἰταλικὴ τις ἐφημερίς ἔγραψεν ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ Τάνερ
ἠδύνατο ἐπὶ ἐνενηντα ἡμέρας νὰ παρατείνῃ τὴν νηστείαν
του, πίνων μόνον ὕδωρ, διότι τὰ νερά τοῦ κ. Σούτσου πε-
ριέχουν καὶ φαγιά ἐντὸς αὐτῶν.

μένον καὶ οὕτω γίνεται ὁ ἦχος τῆς πυράγρας ἀκουστός
Ἐνόησας ;

Κ. Διὰ καλῶς· νὰ σοὶ τὸ ἐπαναλάβω· χωρὶς νὰ πάλ-
ληται ἡ πυράγρα, χωρὶς ἀέρα καὶ χωρὶς τοῦ αἰσθητηρίου
τῆς ἀκοῆς, ἦχος δὲν γίνεται.

Γ. Εὖγε !

Κ. Σὺ μοι εἶπας πῶς ἀκούω, δὲν μοι εἶπας ὅμως πῶς
ἀκούει καὶ ὁ φωνογράφος καὶ πῶς ἔπειτα ὁμιλεῖ.

Γ. Ἀκουσον καὶ τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁμιλῶν εἰς τὸ
ὄργανον, ἐφαρμόζει τὸ στόμα εἰς μίαν χώνην (χωνί), ἥτις
δὲν ἔχει καλαμίσκον (μασοῦρι) ἀλλ' ἐνθα κολλᾶται ὁ κα-
λαμίσκος ὑπάρχει κολλημένη μία μεμβράνα, ἥτις φράττει
τὴν ὀπὴν τῆς χώνης, ἡ δὲ μεμβράνα αὕτη ἔχει προσηλω-
μένην ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς μίαν ἐγκεν-
ρίδα (μύτην ἀπὸ βελόνην) γίνεται τότε ὅ,τι καὶ διὰ τῆς πυρά-
γρας. Ἀντὶ τοῦ κτύπου τῆς πυράγρας ἔχομεν τὴν φωνήν,
ἥτοι ἅπας ὁ ἀήρ ἀπὸ τὸν λάρυγγα ἕως εἰς τὸ στόμα πάλ-
λεται καὶ τὴν παλμικὴν κίνησιν του παραλαμβάνει ὁ ἀήρ
τῆς χώνης καὶ οὗτος τὴν διαδίδει ἐντελῶς ὁμοίαν εἰς τὴν
μεμβράναν· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεμβράνα παλλομένη φέρεται πρὸς
τὰ ἔξω, φέρεται δὲ συγχρόνως πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἡ ἐγκεν-
τρίς· ἂν λοιπὸν πλησιέστατα εἰς τὴν μεμβράναν τὴν παλ-
λομένην θέσωμεν τὴν χεῖρά μας θέλει τὴν κεντῆσιν ἡ ἐγ-
κεντρίς τόσας φορές κατὰ 1" ὅσους παλμούς θέλει ἐκτελέ-

Θέτομεν τὸ ἐξῆς ζήτημα ἀναμένοντες διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπαντήσεις :

ZHTMA

*Όταν ή σύζυγος γίνεται άμαξηλάτης, τί γίνεται ό άμαξηλάτης ;

Ἰδοὺ ἡ ἰδική μας :

Γίνεται σύζυγος.

ΕΝ ΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΕΙ.

(Ἄπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ)

Ἡ μεγάλη ἀξία τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς ἀνεγνωρίσθη τόσον πολὺ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως, ὥστε ἐξετέθησαν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ ἡ θεὰ των προσφέρεται δωρεάν.

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ ῥάκη, τὰ κόκκαλα καὶ ἡ κόπρος
ἐγίναν ἀντικείμενα ἐμπορίου λίαν κερδοσκοπικοῦ, φαντα-
σθῆτε ποῖαν σημασίαν ἔχει αὐτὸ τὸ δωρεάν.

Ἐνδὲ ἔργου τοῦ Βιτσάρη οἱ πόδες δὲν λάμπουν ἐκ καθαριότητος.

— Εἶναι τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς, παρατηρεῖ εἰς, διότι τὰ πόδια εἶναι βρώμικα.

Ἐπαρχιώτης βλέπει τὰς ὁμογενεῖς ταινιωμένας περὶ τὸν βραχίονα μὲ τὰ σήματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ συλλογι-

2002

— Δῖμα θὰ τῆς ἔχουν πάρει.

Εἰς τὸν Μάρκαν τοῦ Πανταζῆ παρατηρήσαμεν ἕν ὄρθον γώνιον τεμάχιον οὐρανοῦ, χρώματος κυανοῦ κομικωτάτου ἐνῶ εἰς τὰς περισκελίδας τοῦ μάγκα δὲν ἐβούττητε τότε βαθιὰ εἰς τὸ κυανοῦν ὁ καλλιτέχνης !

Πολύ φοβούμεθα ὅτι πέρασε τὸν οὐρανὸν εἰς τὰ σκέλη
τοῦ Μάγκκα καὶ τὰ πανταλόνια τοῦ Μάγκκα εἰς τὰ σκέλη
τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ Δεμπέσης εἶναι ἐφευρετὴς νέων χρωμάτων. Ἡ Πρὸς
του εἶναι ζωγραφισμένη—ὅχι, εἶναι πολὺ χονδρὴ ἢ λέξις—
περιχυμένη μὲ αὐτὸ κτυπητὸ ἢ καὶ μὲ σάλτσιν πέρδικας.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ Φιλήματος τοῦ κ. Λύτρα ἐνθυμήθημεν
εὐφυᾶ δημοτικὴν φράσιν λεγομένην ὅταν δύο καθ' ὁδὸν πε-
λαιοῦνται.

Εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν, πρὸ τίνος ἔργου γὰρ
πτικῆς, ἀρκετὰ ἀκόμψου.

— Πῶς ὀνομάζεται;

— Πεπτωκὼς ἄγγελος.

— Νὰ ἦτανε μὲ τὰ σωστά του πεπτωκὸς καὶ τσακισμένος μάλιστα!

σει ἡ μεμβράνα κατὰ 1". Ἀντὶ τῆς χειρὸς θέσωμεν χά-
ρτην, ἐν φύλλον μεταλλικόν, ἡ ἐγκεντρὶς λοιπὸν παλλο-
μένη θέλει τὸ διατρυπήσει, καὶ σχηματίσει ἐπ' αὐτοῦ τό-
σας ὁπὰς εἰς 1", ὅσους παλμοὺς θέλει ἐκτελέσει ἡ μεμ-
βράνα εἰς 1", ταῦτα γίνονται συγχρόνως, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρω-
πος ὁμιλεῖ ἐν τῇ χώνῃ. Ἐνόησας ;

Κ. Ἐντελέστατα· δηλαδή ὅταν ὁμιλῇ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ, θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν ὠρισμένην τὸν ἀέρα· ἀκούομεν λοιπὸν ἡμεῖς αὐτὸν ὁμιλοῦντα, συγχρόνως ὅμως γίνεται καὶ ἄλλο τι, ἡ αὐτὴ παλμικὴ κίνησις τοῦ ἀέρος θέτει εἰς παλμικὴν κίνησιν τὴν μεμβράνην μὲ τὴν ἐγκεν-
τρίδα της καὶ τότε αὕτη ποιεῖ εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὠρισμένας ὁπὰς, τὰς προερχομένας ἐκ τῆς ὠρισμένης φω-
νῆς. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὁμιλῶν φωνῇ ἤχον ὀξύν, ἥτοι ὑψηλὸν καὶ οὐχὶ βαρὺν, τί γίνεται;

Γ. Τότε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ μεμβράνη ἐκτελοῦσι περισσοτέρους παλμούς καὶ ἡ ἐγκεντρὶς ἀνοίγει ὅπως περισσοτέρας εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον συγχρόνως, ὥστε δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀκουσθῇ φωνὴ ὠρισμένη χωρὶς συγχρόνως νὰ μὴ γείνωσι ὅπου ὠρισμένα εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον ὑπὸ τῆς ἐγκεντρίδος. Οὕτε εἶναι δυνατόν ἡ ἐγκεντρὶς νὰ ἐκτελέσῃ παλμόν χωρὶς νὰ ἀνοίξῃ ὅπῃν εἰς τὸ φύλλον, καὶ ἀντιπρόσως, ἂν ποτε εἰσέλθῃ εἰς ὅπῃν ἡ ἐγκεντρὶς ἐκτελέσῃ παλμόν, ὅρ περ

ἔπειτα ἡ μεμβράνα καὶ ὁ ἀὴρ συγχρόνως ἐκτελέσουσι
ποίει τοῦτο, τὸ ἀντίστροφον δηλαδή, δύναται;

Κ. Μὲ ἐρωτᾷς σὺ τόδε· ἀφ' οὗ ὁμιλήσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ χώνῃ καὶ ἐβιάσῃ φωνὰς ὠρισμένας, ὅποτε ὠρισμένους παλμοὺς ἐκτελοῦσι συγχρόνως ἢ τε μεμβράνα καὶ ἐγκεντρί, καὶ ὠρισμένας ὅπας ἀνοίγει αὕτη εἰς τὸ μεταλλικὸν φύλλον, νὰ κατορθώσω ἐγὼ τὸ ἀντίστροφον κατὰ τὴν τάξιν, δηλαδή πρῶτον μὲν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἐγκεντρί, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς εἰρημένους παλμοὺς, ἔπειτα δὲ νὰ τοὺς παραλάβῃ ὁ ἀήρ.

Γ. Ναί, τοῦτο, ζῆτῶ.

Κ. Καὶ τί ἐκ τούτου θέλει προκύψει; δὲν ἔγνοῶ.

Γ. Βισδύουσα πρώτη ἡ ἐγκεντρίς εἰς τὰς αὐτὰς οὐκ ἀδιαδοχικῶς, ἐκτελεῖ τοὺς αὐτοὺς παλμοὺς αὕτη καὶ ἡ μετὰ τὴν θράνα της, ἐπομένως καὶ ὁ ἀήρ ὁ ἐν τῇ χώνῃ καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ὑπάρχων μέχρι τοῦ ὥτος ἡμῶν· ὁ ἀήρ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, λαμβάνει τὴν αὐτὴν παλμικὴν κίνησιν· πῶς θέλει λοιπὸν νὰ μὴ γείνη πρόξενος τοῦ αὐτοῦ ἤχου; Ἴδου ὅτι ἐνόησας τὸν λόγον.

Κ. Ὁχι, δὲν τὸν ἐνόησα.

Γ. Δὲν ἐνόησας ὅτι χωρὶς νὰ φωνήσῃ ἐκ δευτέρου ἄνθρωπος, ἀλλὰ μόνον διότι λαμβάνει ὁ ἀὴρ τοὺς παλμούς τοῦ ἐγκεντρίδου, οἵτινες εἰσὶν οἱ αὐτοὶ μὲ ἐκείνους, οὓς ἔλαβον

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝΟΥΦΡΙΟΝ.

Α.

Καλύδια Κουδαρά 8 Ιανουαρίου 1881.

Ἀγαπητέ μου Κουμπάρε Κὺρ Ὀνούφριε,

Χαῖρε !

Πρῶτον ἔρχομαι νὰ ἐρωτήσω διὰ τὴν ποθητὴν μου υγιάν σας, καὶ δεύτερον ἂν ἐρωτᾶτε καὶ δι' ἐμᾶς χάριτι Θεῶς υγιαίνουμε, μονάχα τὸ μεγάλο μου παιδί ὁ βαπτιστικὸς σας ὁ Ἀντωνάκης ἐβγαλε τὸ πόδι του στὸ κυνήγι ποῦ πῆγε νὰ σκοτώσῃ ἓνα λαγὸ γιὰ τὸ νωρό του, τὸ μικρό μου τὸ κορίτσι ἡ Περσεφόνη θερμαίνεται, καὶ τῆς γυναῖκάς μου πο- νεῖ συχνὰ τὸ κεφάλι, μὰ κείνη δὲ τῶχει ἀπὸ ἀνύπαντρη. Τρίτον ἔρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ στέλνῃς ἀπὸ καμμὶὰ φορὰ ῥίγαις ἐφημερίδες νὰ περνῶ τῆς ὥραις μου καὶ νὰ μαθαίνω καὶ τί γίνεται γιὰτὶ ἂν καὶ εἴμαστε ῥί- γαις ὥραις μακριὰ ἀπ' τὴν Ἀθῆνα μολαταῦτα μᾶς ἔχουν ἀφίσει εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ δὲν μᾶς ἠθυμοῦνται παρὰ ὅταν κοντοζυγόνουν ἡ ἐκλογαίς, καὶ πρὶν γρήγορα μαθαί- νουν τὰ νέα τῆς Ἀθῆνας στὴν Ἀμέρিকা παρὰ στὰ Καλύ- δια τοῦ Κουδαρά· ἔχομε μάλιστα μερικὸς γέρους ποῦ δὲν ἤπρανε ἀκόμη χαμπάρι πῶς διῶξαν τὸν Ὀθωνα, ἂν ἐρωτᾶς δὲ καὶ περὶ διὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἔξερει κανεὶς τί τοῦ γίνεται—ἂν καὶ νὰ ποῦμε τὴ μαύρη ἀλήθειαν καὶ ἡ γῶ δὲν πᾶω παρακάτω γιὰτὶ ἀλλοιῶς τὰ διαβάζω στὰ χαρ- τὰ καὶ ἄλλοιῶς βλέπω πῶς γίνονται—ἂς εἶναι ὅμως, ἄλλη φορὰ θὰ τὰ ποῦμ' αὐτὰ καλλίτερα καὶ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ λύτῃς μερικαὶς ἀπορίαις ποῦχω. Κατὰ τὸ παρὸν σὲ θερμοπαρακαλῶ νὰ μὴ λησμονήσῃς νὰ μοῦ στείλῃς ἐφημε- ρίδαις γιὰτὶ ἔχω νὰ διαβάσω κάμποσες ἡμέραις καὶ πάω

νὰ σκάσω, γιὰτὶ ὁ κουμπάρος μου ὁ Σταυράκης ποῦ ἔλα- βαινε πάντοτε αὐταῖς τῆς φροντίδαις καθὼς γνωρίζετε τῆς προάλλαις σὰς ἄφησε χρόνους.

Σὲ εὐχαριστῶ ποῦ δὲν με ξέχασες γιὰτὶ καθὼς μοῦλεγε ὁ φίλος ὁ Παππα-Σταμάτης—καλλίτερος νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ τοῦ λόγου σας—τὸν ἐρωτοῦσες, λέει, μὴ ῥμέρα ἂν θέλω νὰ με διορίσῃς δημοδιδάσκαλο σὲν ἔσθ' ἡ ἀντιπολίτευσις στὰ πράγματα... Ὁχι κουμπάρε μου! ὄχι καλὲ μου κουμπάρε! ἀπὸ ἰδῶ καὶ δέκα χρόνια ποῦ μ' ἔπαυσ' ἓνας πατριώτης μας βουλευτὴς εἰς τὸ χωργιό μου, καλλιεργῶ τὰ χτήματά μου, ζυπνῶ πρῶτ' πρῶτ' με τὸν πετεινό μου, κοι- μᾶμαι ἠνωρὶς ἠνωρὶς με τῆς ὀρνιθῆς μου, σκάβω, φυτεύω, ὀργώνω, σπέρνω, θερίζω, κλαδεύω, τρυγῶ, πατῶ, τρώγω, πίνω, περνῶ σὰν θέλει ὁ Θεὸς καὶ κανενὸς δὲν ἔχω ἀνάγκη. Γὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν ἐκκλησίαν πηγαίνω καμμιά ὥρα στὰ μαγαζεῖα καὶ βλέπω τοὺς φίλους κάνομε κι' ἀπὸ κανένα σκαμπίλι, ὕστερα γυρνῶ στὸ σπίτι μου στέλνω τὴν κόρη μου μακριὰ με δύο κατσίκαις καὶ πεντέξῃ προβατάκια ποῦ- χω, στέλνω πρὶν μακριὰ τὰ δύο μου παιδιὰ με τοὺς δύο μου γαδάρους γιὰ νὰ μὴ με ξεκουφαίνουν με τῆς φωναῖς τους, ἡ κότταις, ἡ γάλλοι, καὶ ἡ χῆνες μου βόσκουν στὸν κάμπε, λέω καὶ τῆς γυναῖκάς μου ἄμμε τώρα καὶ ἡ εὐγενί- σας στὴ γειτόνισσάν, κι' ἔτσι μένω ὁλομόναχος στὸ σπῆτι καὶ διαβάζω γιὰ νὰ μὴν ξεχάσω τὴν παλιὰ μου τέχνη, καὶ κάθομαι ἡσυχος, ἡσυχος, χωρὶς νὰ με πειράζῃ κανεὶς, σὰν στρεῖδι σὲ καρίνα Ἑλληνικοῦ θωρακωτοῦ.

Τί τὰ θες τὰ λόγια, κουμπάρε μου, ἐμεῖς οἱ χωρικοὶ τὰ βλέπομε τὰ πράγματα πρὶν ἀλλοιῶτικα ἀπὸ σὰς τοὺς Ἀθη- ναίους καὶ μοῦ φαίνεται σὰν νὰ τὰ βλέπομε πρὶν σωστὰ γιὰτὶ ἔχομε πρὶν γερὰ ῥμάτιν ἀπὸ σὰς μῦθάν σας τὰ γυαλιὰ... ἂμ' δὲν ὑποφέρνουνται τὰ παράξενά σας· κάθε φεγγάρι ἀλ- λάζετε φόρους καὶ κάθε μῆνα νόμους, πότε με τὴ μὴ πρόφασιν πότε με τὴν ἄλλην κάνετε τὸν δυστυχημένο τὸ

καὶ ὅταν ἐφώνησεν ὁ ἄνθρωπος, ἀκούεται ἤχος ὁ αὐτός ;

Κ. Ναί, τώρα τὸ ἐνόησα, ἀλλὰ πῶς κατορθώνεις, ἅμα θελήσῃς, νὰ τεθῇ εἰς παλμικὴν κίνησιν ἡ ἐγκεντρὶς πρώτη καὶ ἔπειτα ὁ ἄηρ, ἥτοι τὸ ἀντίστροφον ἐκείνου, ὅπερ ἐποίη- σας τὸ πρῶτον ;

Γ. Τὸ μεταλλικὸν φύλλον κολλῶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου, τοῦτον δὲ, ἐν ᾧ ἡ ἐγκεντρὶς τηρεῖ ἀμετάβλητον τὴν αὐτὴν πάντοτε θέσιν της, στρέφω περὶ τὸν ἄξονά του, ἀλλ' ὁ κύλινδρος οὗτος προχωρεῖ τότε συγχρόνως καὶ κατὰ μῆκος, ὥς ὁ ξύλινος κοχλίας τοῦ βιβλιοδέτου καὶ στρέφε- ται οὗτος καὶ προχωρεῖ σύναμα, ἔπεται ὅτι ἡ σταθερὰν τὴν θέσιν της τηροῦσα ἐγκεντρὶς νέα πάντοτε σημεῖα ἄλλα τοῦ μεταλλικοῦ φύλλου θέλει διατρυπᾶ (α) ἐν ᾧ πάλ्लεται, τοῦ ἀνθρώπου ὁμιλοῦντος. Διατρυπηθείσης λοιπὸν ὠρισμέ- νως τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου, ἀρκεῖ, ἅμα παύσῃ τοῦ λοιποῦ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁμιλεῖν καὶ ἡρεμήσῃ ἡ ἐγκεντρὶς εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῆς θέσιν, νὰ στρέψω τὸν κύ- λινδρον ἀντιρρόπως, ὥστε νὰ φέρω πάλιν τὴν ἐγκεντρίδα

ἐν τῇ πρώτῃ ὁπῇ, ἣν ἠνέφξε κατ' ἀρχάς, καὶ τούτου γε- νομένου, νὰ στρέψω τὸν κύλινδρον ὥς τὸ πρῶτον καὶ με- τὴν αὐτὴν ταχύτητα, ἡ ἐγκεντρὶς τότε θέλει διαδοχικῶς εἰσδύει εἰς τὰς αὐτὰς ὅπας τὰς ἠνεωγμένας, τοῦ κυλίνδρου στρεφομένου, καὶ θέλουσι πάλλλεσθαι ἡ ἐγκεντρὶς, ἡ μεμ- βράνα καὶ ὁ ἄηρ καθ' ὃν τρόπον ἀκριβῶς ἐπάλλλοντο τὸ πρῶτον, ὅτε ἡ ἐγκεντρὶς ἠνοιξε τὰς ὅπας, τοῦ ἀνθρώπου ὁμιλοῦντος, θέλει προκύψῃ λοιπὸν ἐκ τῆς αὐτῆς παλμι- κῆς κινήσεως τοῦ ἀέρος ἡ αὐτὴ φωνή, ὅπερ κατάδηλον.

Κ. Παράδοξον μὲν τὸ φαινόμενον, ἀλλ' εὐεξήγητον κα- τὰ τὰς γνωστὰς ιδιότητας τῆς παραγωγῆς τοῦ ἤχου, πῶ δὲ τὸ ἐφεῦρεν ὁ Edison δὲν μοὶ λέγεis ;

Γ. Τὸν ἐφώτισεν ὁ Θεός· ἐσκέπτετο καὶ εἰργάζετο ἡμέ- ραν καὶ νύκτα ἀντὶ νὰ κακολογήῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ κολάζῃ τὴν ψυχὴν του, ὥς ποιεῖ τὸ «Μὴ Χάνεσαι.»

Α. Σ. Στρούμπος.

(α) Ὅπως αἱ ὀπαὶ γίνονται βαθύτεραι, ὑπάρχει ὑπὸ τὸ φύλλον αὐ- λαξ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου ἐσκαμμένος.